

Til art. V.

For tiden kan medlemslande praktisk taget automatisk trække hos Valutafonden et beløb svarende til de i guld indbetalte 25 pct. af deres kvote (guldtranchen). Valutafonden har imidlertid ret til at underkaste sådanne anmodninger om træk en nærmere prøvelse med henblik på at undersøge, om trækket er berettiget af betalingsbalancehensyn. Afsnit 3 foreslås ændret til, at træk på guldtranchen gøres helt ubetinget på den måde, at anmodninger om sådanne træk fortsat skal motiveres i betalingsbalancehensyn, men Valutafonden afskæres fra at nægte trækkenes gennemførelse. Guldtranchepositionerne vil herefter være ubetinget likviditetsreserver for medlemslandene. Proceduren vedrørende træk ud over guldtranchen opretholdes i dens nuværende form.

De foreslåede ændringer af afsnit 7 og dertil knyttede ændringer i tillæg B indebærer væsentlige nye regler af betydning for beregningen af tilbagebetalingsforpligtelserne (jfr. art. XIX, afsnit e) for medlemmer, som har gældsforpligtelse over for Valutafonden. Hovedpunkterne i ændringerne er, at opgørelsen af et medlemslands monetære reserver i relation til beregning af tilbagebetalingsforpligtelserne fremtidig skal ske på bruttobasis, således at der ikke som nu vil kunne ske fradrag for vedkommende medlemslands gæld i egen valuta til monetære myndigheder i andre medlemslande. Overgangen fra netto- til bruttobasis vil ud fra hidtidig erfaringer navnlig få betydning for reservevalutalandene. Tilbagekøbsforpligtelsen foreslås begrænset, således at yderligere tilbagekøb udsættes, hvis medlemslandets monetære reserver falder under 150 pct. af kvoten, eller hvis de årlige tilbagekøb udgør mere end 25 pct. af kvoten. Begge disse begrænsninger kan ændres af repræsentantskabet med 85 pct.s tilslutning fra det samlede stemmetal.

En undtagelse fra bruttoreglen hjemles i punkt 5 i tillæg B, idet Valutafonden efter ansøgning fra et medlemsland, som har opnået kortfristede kreditter fra et andet medlemsland under et gensidigt kreditarrangement (swapaftale), vil kunne fratrække de i forbindelse med kreditten opståede gældsforpligtelser i egen valuta ved beregning af medlemslandets monetære reserver. Det bestemmes tillige, at særlige traktionsrettigheder skal medregnes ved opgørelsen af et lands monetære reserver (jfr. art. XXV, afsnit 7, punkt a og b).

På baggrund af, at træk på guldtranchen fremtidig vil blive ubetinget, foreslås det i afsnit 8 at bemyndige Valutafonden til at opkræve en lavere provision af guldtranchetræk end for træk på kredittrancherne. Valutafondens bestyrelse er sindet ind-

til videre ikke at opkræve provision af træk på guldtrancherne.

Ifølge et foreslået nyt afsnit 9 skal Valutafonden indtil videre efter en ensartet sats betale en godtgørelse på 1½ pct. p. a. af Valutafondens nettoanvendelse af medlemmernes i egen valuta indbetalte ¾ af deres kvoter. Det vil for Danmarks vedkommende sige, at man opnår en forrentning på 1½ pct. af det beløb i danske kroner, som Valutafonden til finansiering af sin udlånsvirksomhed har hævet på de til Fonden udstedte statsforskrivninger. Godtgørelsen vil blive betalt i guld eller egen valuta. Indførelsen af nævnte godtgørelse vil formindske Valutafondens driftsoverskud, jfr. bemærkningerne til art. XII, afsnit 6.

Til art. VI.

Som følge af ændringerne i art. V afsnit 3, må den nuværende i artikel VI, afsnit 1, indeholdte betingelse om, at træk på såvel guldtranchen og kredittrancherne ikke anvendes til finansiering af en stor og vedholdende kapitaludstrømning, ophæves for så vidt angår guldtranchetræk. Ændringerne til afsnit 1 og 2 tager sigte herpå.

Til art. XII.

Ændringerne til afsnit 2 omfatter en opregning af de ny tilfælde, hvor repræsentantskabet ikke kan afgive bestemmelsesretten til bestyrelsen, jfr. bemærkningerne til art. III, afsnit 4, art. IV, afsnit 7 og 8, art. V, afsnit 7 og art. XII, afsnit 6.

Ifølge den nuværende art. XII, afsnit 6, skal, såfremt Valutafondens driftsoverskud udloddes til medlemslandene, de medlemslande, som har stillet valuta til rådighed for Valutafonden, forlods modtage en godtgørelse på 2 pct. p. a. af disse beløb. Resten af det til uddeling bestemte beløb deles lige- ligt mellem alle medlemslande på basis af kvoternes størrelse.

I afsnit 6, punkt b, i artikel XII, foreslås indføjet en bestemmelse om, at medlemslande, som oppebærer forrentning, forlods skal få en så stor andel i en eventuel overskudsudlodning, at deres samlede godtgørelse når op på 2 pct. p. a. af det til Valutafondens rådighed stillede beløb. Først herefter vil udlodning efter en for alle medlemslande gældende sats finde sted. Indføjelsen er en følge af den i art. V, afsnit 9 foreslåede forrentning. Andele i overskuddet udbetales i medlemslandenes egen valuta.

I afsnit 6, punkt c, tilføjes en bemyndigelse til at foretage overførsler til Valutafondens almindelige reserver fra enhver form for særlige reserver. For tiden har Valutafonden et fond for særlige reserver,